

ώρισμένα. Προσέτι δέ λόγος ἀναίρεσεως ὑπάρχει καὶ τίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος ἐνεκεν ἀναρμοδιότητος τῶν ἐφετῶν.

Ἄρθρ. 23.

Ἄν γείνη ἀναίρεσις τῆς ἀποράτεως τοῦ δικαστηρίου τῶν Ἐφετῶν, καὶ πρόκειται νὰ γείνη παρκαμπή, ἡ ὑπόθεσις παραπέμπεται εἰς ἄλλο δικαστήριον ἐφετῶν πρὸς νέαν συζήτησιν καὶ ἐκδίασιν κατὰ τὰ ἐν τῷ Νόμῳ τούτῳ ὡρισμένα.

Ἄρθρ. 24.

Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποράτεως τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 459 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ὡρισμένα.

Τμήμα Γ'.

Προσωρινοὶ ὁρίσμοι.

Ἄρθρ. 25.

Οἱ κατὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παρόντος Νόμου ἐπὶ πειραιᾶ καὶ ναυταπάτῃ κατηγορούμενοι, ἢ οἱ ἐρήμην καταδικασθέντες φυγόδικοι συλλαμβανόμενοι ἢ ἐμφανιζόμενοι, δικάζονται κατὰ τοὺς ὁρίσμους τοῦ παρόντος κεφαλαίου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Μαρτίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Μαρτίου 1845.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς πρώτης συνόδου τῶν Κακουργιοδικείων τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ ἀπερρασίσαμεν καὶ διατάσσομεν τὰ ἑξῆς περὶ τῆς πρώτης συνόδου τῶν Κακουργιοδικείων τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους.

1. Εἰς ἑκατέραν περιφέρειαν τῶν ἐφετῶν θέλουν ἀγκροτηθῇ ἀνὰ δύο Κακουργιοδικεῖα.

2. Τὰ Κακουργιοδικεῖα ταῦτα θέλουν ἐδρεύει ἐντὸς μὲν τῆς περιφέρειας, τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν εἰς Ἀθήνας καὶ εἰς Μεσολόγγιον, ἐντὸς δὲ τῆς περιφέρειας τῶν ἐν Ναυπλίῳ ἐφετῶν εἰς Ναύπλιον καὶ εἰς Πάτρας.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν ἀνα-

τάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαρτίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ μεταθέσεως τοῦ συνταγματάρχου Ζώη Πάνου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν εὐδοκοῦμεν νὰ διομάρτωμεν τὸν χαρακτηρισμένον συνταγματάρχην Ζώην Πάνον, προχωροῦντα μεταθέτοντες τὸν ἀπὸ τοῦς πρεσβύτες τῆς Φάλαγγος εἰς τὴν ἐνεργὸν φάλαγγα, μὲ τὸν κανονισμένον μισθὸν εἰς τοὺς συνταγματάρχας (λοχαγούς) τοῦ σώματος τούτου.

Ὁ ἡμέτερος Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν θέλει λήσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἀθήναι, τὴν 13 Μαρτίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διατήσεως τοῦ σταυροῦ τῶν ἀνωτέρων τιμητικῶν ἀπονεμηθέντος εἰς τὸν ὑποστράτηγον καὶ ὑπαρχηγὸν τῆς Α. Μ. παρὰ τῆς Α. Ὑ. τοῦ Ἀρχιδούκα τοῦ Ὁλγαρούργου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, δίδομεν τὴν ἀδείαν, εἰς τὸν Ὑποστράτηγον καὶ Ὑπαρχηγόν Γ. Γρίβον νὰ φέρῃ τὸν σταυρὸν τῆς Α. Β. Ὑ. ὁ Ἀρχιδούξ τοῦ Ὁλγαρούργου ἀπὸ αὐτὸν διάστημιν τοῦ σταυροῦ τῶν ἀνωτέρων τιμητικῶν τοῦ Δουκὸς Πέδρου Φερδινίκου.

Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῷ Βασιλικῷ Ὁίκῳ καὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοί, θέλουν προτυπογράψαι καὶ λήσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἀθήναι, τὴν 24 Μαρτίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

ΙΩ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προδικασμοῦ τοῦ ὑπάρχοντος Γεραιῶν Κ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργοῦ

αποφασίσαντες και διατάττοντες τα εξής.

Προβιβάζεται

Εἰς τὴν χρεώσαν νομοθετημένην θέσιν
ὁ ἄρχος εἰς τὴν ἡμετέραν μοῖραν τῶν λογιιστῶν
ὁ ἐπὶ ἀρχὸς Γεώργιος Κόκκινος τῆς ἰδίας μοῖρας.

Ὁ ἡμέτερος Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν θέλει ἐκτε-
λέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Μαρτίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ.

Περὶ τῆς λήξεως τῆς δεκαετοῦς ἐκμισθώσεως τῆς Σμυρίδος Νάξου καὶ περὶ νέας ἐκμισθώσεως αὐτῆς.

8990.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Διακηρύττει

ὅτι ἐπειδὴ κατὰ τὸν προσηγῆ Ὀκτώβριον λήγει ἡ δεκαετής ἐκμισθώσις τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποκλειστικῆς ἐξαγωγῆς τῆς Σμυρίδος Νάξου, δύναται νὰ ἐκμισθωθῇ τοῦτο ἐκ νέου ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους.

α) Ἡ ἐκμισθώσις τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποκλειστικῆς ἐξαγωγῆς τοῦ Ὀρυκτοῦ γίνεται πολυετῆς πέχρι τριαετίας καὶ ἀνώτατον ὅρον, λογιζομένης ἀπὸ τῆς 4 (16) τοῦ Ὀκτωβρίου 1845.

β) Ἀνώτατος ὅρος τοῦ καθ' ὑποχρέωσιν παραδοτέου καὶ παραλειπτέου κατ' ἔτος ποσοῦ τοῦ Ὀρυκτοῦ προσ-
βέβηται 50 χιλιάδες καντάρια ἀνὰ 44 ὀκάδας ἢ χιλιόγρμμα Γαλλικὰ 56, 55.

γ) Τὸ ποσὸν τοῦτο θέλει παραδίδεσθαι ἀνέξοδον καὶ ἀνευ τινὸς τέλους εἰς τὸν ἀναδειχθησόμενον ἐργο-
ν ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῷ παρλίῳ.

Ἀπὸ τοὺς ὅρους τούτους δέχεται τὸ Ὑπουργεῖον προσφοράς τιμῆς τοῦ Ὀρυκτοῦ κατὰ καντάριον μετὰ προτά-
σεων:

- Περὶ τοῦ χρόνου ἢ διαρκείας τῆς ἐκμισθώσεως,
- Περὶ τοῦ κατ' ἔτος ζητουμένου εἰς ἐξαγωγήν ποσοῦ τοῦ Ὀρυκτοῦ,
- Περὶ τοῦ τρόπου καὶ τοῦ χρόνου τῆς καταβολῆς τοῦ τιμήματος, ἐννοουμένου, καθ' ὅποιανδήποτε
μῆν, προπληρωτοῦ.

Προσφοραὶ τοιαῦται, εἴτε τῶν ἐντὸς, εἴτε τῶν ἐκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, ἐπιθυμούντων ν' ἀναδει-
κθῶσι τὸ δικαιώματός τούτου γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς πρώτης τοῦ προσηγοῦς Ἰουλίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Μαρτίου 1845.

Ὁ Ὑπουργὸς Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Θ. Σχινᾶς.

LE MINISTÈRE DES FINANCES

8990.

DU ROYAUME DE LA GRÈCE.

Déclare ce qui suit :

Le bail décennal de l'exploitation de l'Eménil de Naxos expirant le mois d'octobre prochain, le droit
d'exploitation de ce minéral pourra être réaffirmé aux conditions suivantes:

- Le bail sera à long-terme; il pourra être de 30 ans de durée, à partir du 4 (16) octobre 1845.
- Le maximum de la quantité du minéral à délivrer par an est fixé à 50 mille quintaux, de 44
ou 56, 55 kilogrammes français.

Le minéral sera délivré à l'entrepreneur ou à son représentant à la côte, libre de frais et de tout
de droit.

Le Ministère des Finances recevra toutes les propositions qui lui seront soumises d'après ces condi-
Toute proposition devra mentionner d'une manière nette et précise:

- Le durée du bail proposé,
- La quantité de l'Eménil à délivrer par an,
- Le mode et les termes du paiement du bail; il est bien entendu que les paiements seront effec-
tués, quelle qu'en soit la division.

Les propositions soit de l'intérieur, soit de l'étranger seront admises jusqu'au 1 (13) juillet prochain.

Athènes le 24 mars 1845.

Le Ministre des Finances

A. METAXAS.

Academy of Athens

τὰ κατηγορούμενα δύο ἄρθρα, ἢ εἰς εἰρκτὴν, ἐὰν δὲν ἐξε-
λείψῃ εἰσέτι πειρατικὴν πράξιν.

Ἄρθρ. 9.

Τὰ ἐν τῷ βιβλίῳ Α. κεφαλαίῳ Δ'. τοῦ ποινικοῦ
νόμου ὡς ὁρίσμενα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς συναιτίους
καὶ συνεργούς τῆς πειρατείας. Ἀλλὰ τὸ δικαστήριον
ἐκτελεσθῆναι ἐπιβάλλει εἰς τοὺς ἀπὸ τῶν συναιτίων καὶ συν-
εργῶν, καὶ ὅταν εἴη ἀποδεικνυμένον, ὅτι δὲ
ἐκ τούτων οὗτοι τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 ἢ 7 §. 2. τοῦ πο-
ινικοῦ νόμου διαλαμβανόμενας κακώσεις, ποινὴν καὶ
ἐκ τούτων μικροτέραν.

Ἄρθρ. 10.

Τὸ ἄρθρον 364 §. 4. τοῦ ποινικοῦ Νόμου ἀκυροῦται.

Κ Ε Φ Α. Γ'.

Περὶ τῆς ἀνακρίσεως καὶ ἐκδικήσεως τῶν κακούργημάτων
τῆς Ναυταπάτης καὶ Πειρατείας.

Τμῆμα Α'.

Περὶ ἀρμοδιότητος.

Ἄρθρ. 11.

Τὰ δικαστήρια τῶν ἐφετῶν δικάζουν τοὺς αὐτουργούς,
καὶ συναγούς τῶν κακούργημάτων τῆς πει-
ρατείας καὶ ναυταπάτης καὶ τῶν μετὰ τούτας τῆς πρά-
ξεως αὐτῶν ἄλλων κακούργημάτων καὶ πλημμελη-
σιών.

Ἄρθρ. 12.

Ἀρμοδίον ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ
ἐκ τῆς ἐν τῷ Νόμῳ τούτῳ διαλαμβανόμενης
ἐπιμέλειας καὶ πλημμελείας εἶναι οἱ ἐν τῇς ἀρ-
θροῖς 29 καὶ 30 τῆς Ποιν. Δικονομίας ἀναφερόμενοι.
Ὅτι δὲ ὡς πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ κατὰ
ἐξουσίαν συλλαμβανόμενους ὑπαίτιους τῶν τοιούτων πρά-
ξεων ἄρμοδοι, πρὸς μὲν τὸ ἀνακρίνειν εἶναι καὶ οἱ ἀνακρι-
τικοὶ ὑπάλληλοι, εἰς οὓς κατὰ πρῶτον πρεσβύτησαν
τὸ αὐτὸ Δικαστικὸν Συμβούλιον, πρὸς δὲ τὸ ἐκ-
τελεσθῆναι τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν, ἐν τῇ περιφερείᾳ
ἐκείνου ἐδρεύουσιν οἱ ἐπιλακροῦντες τῆς ἀνακρίσεως,
καὶ οἱ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι.

Τμῆμα Β'.

Περὶ τῆς ἀνακρίσεως.

Ἄρθρ. 13.

Ἀνακρίσις μέχρι τῆς εἰς τὸ ἀκρατήριον διαδικα-
σίης κατὰ τὰ ἐν τῇ Ποιν. Δικονομίᾳ ὡρισμένα,
δὲν ἀνέκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρ. 14.

Οἱ κακούργημάτων ὁρίσμοι τοῦ ἀπὸ 12 Δεκεμ-
βρίου 1811 Νόμου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ κακούρ-
γηματα πειρατείας καὶ ναυταπάτης τὰ ἐν τῇ ἀλλο-
δαπῇ γινόμενα.

Ἄρθρ. 15.

Ὁ παρ' ἐφέταις εἰσχυγέλουσ προεδριάζει τὴν δικά-
σιμον καὶ ἀναγγέλλει αὐτὴν ἐγγράφως εἰς τὸν πρόεδρον
τῶν ἐφετῶν ὁκτώ τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δημο-
σίας συνεδριάσεως.

Ἄρθρ. 16.

Τὰ ἄρθρα 413 καὶ 414 τῆς Ποιν. Δικονομίας ἐφαρ-
μόζονται ὡς πρὸς τὴν γνωστοποίησιν τῶν μαρτύρων
εἰς τοὺς κατηγορουμένους καὶ εἰς τὸν πρόεδρον.

Τμῆμα Γ'.

Περὶ τῆς ἐν τῷ ἀκρατηρίῳ Διαδικασίας.

Ἄρθρ. 17.

Εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν ἐφαρ-
μόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 262 ἐδαφ. 2. τῆς ποιν. Δι-
κονομίας ὡρισμένα.

Ἀλλ' οἱ ἐρέται οἱ συνδικάσαντες περὶ τῆς εἰς τὸ ἀκρο-
ατήριον παραπομπῆς τοῦ κατηγορουμένου δὲν ἐξαίρουν-
ται ὡς ἐκ τούτου μόνον.

Ἄρθρ. 18.

Ἡ ἐν τῷ ἀκρατηρίῳ διαδικασία γίνεται κατὰ τὰ
ἐξῆς ἄρθρα τῆς Ποιν. Δικονομίας 364 μέχρι τοῦ 370
συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ 374, 421, 423, 424,
378, μέχρι τοῦ 402 συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ
455 καὶ 456.

Ἄρθρ. 19.

Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διατρίβοντες μάρτυρες δὲν κλη-
τεύονται, ἀλλ' ἡ κατὰ τὴν ἀνάκρισιν ληφθεῖσα ἐνόρκως
μαρτυρία τῶν ἀναγινώσκεται.

Τμῆμα Δ'.

Περὶ φυγοδίκων καὶ ἀπόντων

Ἄρθρ. 20.

Ἄν ὁ κατηγορούμενος εἴη φυγόδικος, πράττονται
περὶ αὐτοῦ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 463 μέχρι 471 συμπε-
ριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ, τῆς Ποιν. Δικονομίας ὡρι-
σμένα μετὰ τὴν ἐξῆς διατάξιν, ὅτι ἐὰν κατὰ τὴν πρῶ-
την τοῦ ἄρθρ. 470 τῆς Ποιν. Δικονομίας ἐντέλῃ
καταδικασθῆς συλληφθῇ ἢ ἐμμανεῖ, δικάζεται πάλιν
ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, κατὰ τὰ ἐν τῷ
παρόντι Νόμῳ διατεταγμένα.

Ἄρθρ. 21.

Ἐὰν μεταξὺ πολλῶν συγκατηγορουμένων τινὲς μὲν
ᾖναι παρόντες, τινὲς δὲ φυγόδικοι, οὗτοι συνδικάζονται
μετὰ τῶν παρόντων ἂν παρῇλθεν ἢ ἐν τῷ κλητηρίῳ
ἐπικρίματι, προσηκόντως γνωστοποιηθέντι, διαλαμβαν-
ομένη προθεσμία.

Τμῆμα Ε'.

Περὶ ἀναρίσεως καὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων.

Ἄρθρ. 22.

Εἰς τὴν ἀναρίσιν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις
457 καὶ 458 ἐδαφίους 1. 2. 3. 6. 7. 8. 14. 15. 16.
17. 18. 19. καὶ τελευταίῳ τῆς Ποινικῆς Δικονομίας

Νόμος Δ'.

Αρ. 2,114.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ναυταπάτης καὶ περὶ πειρατείας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦ. Α'.

Περὶ ναυταπάτης.

Ἄρθρ. 1.

Καταδιώκεται καὶ δικάζεται ἕνεκα ναυταπάτης.

1. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις ἐπισκοπῶ ἀθεμίτου κέρδους ἀμέσως ἢ ἐμμέσως βυθίζει, ἐγκαταλείπει, προσαράσσει (καίει), ρίπτει εἰς τὴν θάλασσαν τὸ ὑπὸ τὴν κυβερνήσιν του πλοῖον ἀνῆκον εἰς ἄλλον ὅλον ἢ ἐν μέρει ἢ ἐνεργεῖ τὴν παντελεῖ ναυαγίαν ἢ ὅποιανδήποτε ἄλλην καταστροφὴν αὐτοῦ.

2. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις σφετερισθῇ ἢ ἀπαλλοτριώσῃ τὸ ὑπὸ τὴν κυβερνήσιν του πλοῖον, ἀνῆκον εἰς ἄλλον ὅλον ἢ ἐν μέρει, καὶ διὰ τὴν καλύψῃ τὸν σφετερισμὸν ἢ τὴν ἀπαλλοτριώσιν, παραστῇ πλάστῃ ναυγίαν ἢ ἄλλην πλαστὴν ἀπώλειαν ἢ βλάβην τοῦ πλοίου.

3. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις, ἐπὶ σκοπῶ ἀθεμίτου κέρδους καὶ ἀνευ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ παραγράφῳ διαλαμβανομένης ἀπάτης, σφετερίζεται ἢ παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ 237 ἄρθρου τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου ἀπαλλοτριώνει τὸ ὑπὸ τὴν κυβερνήσιν του πλοῖον, ἀνῆκον εἰς ἄλλον ὅλον ἢ ἐν μέρει.

4. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις θέλων νὰ πράξῃ ἢ καλύψῃ ἀπάτην πρὸς βλάβην τῶν ἐφοπλιστῶν τοῦ ὑπὸ τὴν κυβερνήσιν του πλοίου, τῶν φορτωτῶν, ἀσφαλιστῶν, ἢ παντὸς ἄλλου ἔχοντος συμφέρον, παριστᾷ ἐν γνώσει πλαστὴν καταστροφὴν ἢ πλαστὸν δυστύχημα τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου, ἢ ἐνεργεῖ τῶν τῶν τὴν καταστροφὴν ἢ τὸ δυστύχημα καὶ ἐντεθὲν προξενεῖ βλάβην εἰς αὐτοὺς ἢ περιποιεῖται εἰς ἑαυτὸν ἢ εἰς ἄλλον ἀθέμιτον ὠφέλειαν.

5. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις ἐπὶ σκοπῶ νὰ πράξῃ ἢ καλύψῃ ἀπάτην πρὸς βλάβην τῶν ἐφοπλιστῶν, φορτωτῶν, ἀσφαλιστῶν ἢ παντὸς ἄλλου ἔχοντος συμφέρον, ρίψῃ εἰς τὴν θάλασσαν ἢ καταστρέψῃ ἀνευ ἀνάγκης τὸ φορτίον, τὴν τροφὰς, τὰ σκεύη τοῦ πλοίου ἢ μέρος αὐτῶν, ἢ γείνηται παρὰ τὴν τῆς διατάξεως τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου.

6. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις ὑπεξαιρέσῃ ἢ νοθεύσῃ τὸ ἐπὶ τοῦ πλοίου τὸ ὅποιον κυβερνήτης φορτίον ἢ μέρος αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ἐνοχος Ναυταπάτης τιμωρεῖται.

1. Μὲ θάνατον, ἐὰν ἐκ τῆς ναυαγίας ἢ ἄλλης

καταστροφῆς ἢ βλάβης τοῦ πλοίου, προξενηθείη ἐπὶ τῆς ζωῆς, ἢ ἐβλάθῃ καὶ ὅσον ὁ ἐνοχος τῆς πράξεως ἠδύνατο νὰ προῖδῃ τὸν κατὰ τὸν νόμον ἐνοχόν.

2. Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν κατὰ τὴν περίπτωσιν τῶν ἐδαφίων 1, 2, 4 καὶ 5 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἢ ζημία ἢ ὠφέλεια ὑπερβαίῃ τὰς χιλιάς δραχμῶν ἄλλως δὲ μὲ εἰρηκτὴν.

3. Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν ἐν τῇ περιπτώσει τῶν ἐδαφίων 3 καὶ 6 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἢ ἀξία πλοίου ἢ ἀπαλλοτριωθέντος πλοίου ἢ τοῦ μέρους αὐτοῦ, ἢ τῶν ὑπεξαίρεθέντων ἢ νοθευθέντων ἐμπορευμάτων ὑπερβαίῃ τὰς χιλιάς δραχμῶν ἐὰν ἢ ἀξία αὐτῶν ὑπερβαίῃ τὰς χιλιάς δραχμῶν ἀλλ' εἴσι ἀνωτέρω τῶν τετρακοσίων μὲ εἰρηκτὴν, καὶ μὲ τυλάκισιν ἐπὶ εἴκοσι τοῦλάχιστον, ἐὰν ἢ ἀξία, μὴ ὑπερβαίνουσα τὰς 400 δραχμῶν εἶναι ἀνωτέρα τῶν 20.

Ἄρθρ. 3.

Τὰ ἐν τῷ β. ἐλίῳ Α. κεφαλαίῳ Δ' τοῦ παλαιῦ Νόμου ὠρισμένα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς συναίτιους καὶ συνεργούς τῆς ναυταπάτης, ἀλλὰ τὸ δικαστήριον νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τοὺς ἐν τῷ πλοίῳ συναυτομαυτάς ἢ ἐπιβάτας ποινὴν κατ' ἓνα βαθμὸν μικροτέραν καὶ ἂν οὗτοι ἢ οἱ συνεργοὶ καὶ συναίτιοι αὐθόρμητοι ἢ γέλαν εἰς τὴν ἀρχὴν τὴν γενομένην ναυταπάτην πρὸς λάβῃ γινώσκιν αὐτῆς κατὰ δύο βαθμοὺς μικροτέραν.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 386 τοῦ ποινικοῦ Νόμου ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 1. §. 3. καὶ 6.

Ἄρθρ. 5.

Τὸ ἄρθρον 51 τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1830 νόμου περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας καταργεῖται.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ Πειρατείας.

Ἄρθρ. 6.

Μὲ θάνατον τιμωροῦνται πειραταί, οἵτινες ἐπὶ τῆς ζωῆς, ἐπλήρωσαν καιρίως, ἐβλάψαν, ἐβλάψαν καὶ κίνδυνον ζωῆς, ἢ διὰ τῆς ὁποίας μεταχαρὰ κατὰ τινος βίας, ἐπέφερον εἰς αὐτὸν φρενοβλάστησιν, βεβαίως ἢ πιθανῶς ἀιμάτους.

Ἄρθρ. 7.

Μὲ δεσμὰ διὰ βίου τιμωροῦνται.

1. Οἱ ἀρχηγοὶ καὶ ὁδοῖοι συμμερίαι τῶν πειρατῶν, ἐὰν δὲν πρόκηται νὰ καταδικασθῶσιν εἰς θάνατον κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον.

2. Οἱ πειραταὶ οἵτινες ἐξετέλεσαν τρεῖς ἢ περισσότερον πειρατικὰς πράξεις, ἢ ἐβλάψαν τινα ἀνθρώπον ὅτι διὰ λαμβάνει τὸ προηγουμένον ἄρθρον.

Ἄρθρ. 8.

Οἱ πειραταὶ καταδικάζονται εἰς δεσμὰ κατὰ τὸν νόμον κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, μὴ διαλαμβανόμενῃ.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Περὶ τῆς ἀγοραίας τιμῆς τοῦ ἐγγωρίου σίτου.
Ἔτος 1845. Μὴν Ἀπρίλιος.
Ἀρ. 9,213. κλπ.

ΤΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ.

Σήμερον τὴν 31 τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1845, συνε-
θόντες οἱ ὑπογεγραμμένοι Ὑπουργοὶ ἐπὶ τῶν Εσωτερικῶν
καὶ Οἰκονομικῶν, καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς ὑπ' ἀριθ.
1236, 1073, 933, 801, 163, 147, 121, 1052,
1, 2, 3, 486, 1092, 898, 123, 6, 7, 8, 123, 1232,
1114, 132, 118, 98, 1025, 883, 771, ἐκθέσεις τῶν
ἀναφερομένων ἀρχῶν εἰς τὸν ἀπὸ 8 Ἀπριλίου 1843
περὶ δημητριακῶν καρπῶν Νόμον, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ
ἐγγώριος σίτος ἐπώληθη ἀπὸ τῆς 1 μέχρι τῆς τελευ-
ταίας τοῦ μηνὸς Μαρτίου κατὰ μέσον ὄρον.

Εἰς Ἀθήνας πρὸς δραχ.	4:84	τὸ κοιλόν.
» Σύρον	» 5:68	»
» Ὑδραν	» 5:66	»
» Ναύπλιον	» 4:47	»
» Καλάμας	» 4:78	»
» Πάτρας	» 5:20	»
» Μεσολόγγιον	» 4:47	»
» Λαμίαν	» 4:62	»
» Χαλκίδα	» 4:93	»

Ἐξάγομεν ὅτι ὁ μέσος ὁρος τῆς ἀγοραίας τιμῆς τοῦ
ἐγγωρίου σίτου τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1845 καθ' ὅλας
ταύτας τὰς πόλεις εἶναι δραχμαὶ τέσσαρες καὶ λεπτὰ
ἐννεήκοντα ἕξ (ἀριθ. 4:96) τὸ κοιλόν.

Προσδιορίζομεν ἐπομένως αὐτὸν γενικὸν μέσον ὄρον
τῆς ἀγοραίας τιμῆς τοῦ ἐγγωρίου σίτου δι' ὅλον τὸ
Ἑλληνικὸν Κράτος, δυνάμει τοῦ ἀρθρ. 4 τοῦ ἀπὸ 8
Ἀπριλίου 1843 περὶ δημητριακῶν καρπῶν Νόμου, καὶ
διατάττομεν τὰς τελωνιακὰς ἀρχὰς νὰ ὑπολογίζωσι καὶ
εἰσπράττωσιν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ῥηθέντος μέσου ὁρου καθ'
ὅλον τὸν μῆνα Ἀπρίλιον τὸ τελώνιον τῶν δημητριακῶν
καρπῶν.

Οἱ Ὑπουργοί

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν	Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
I. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.	A. ΜΕΤΑΞΑΣ.
	Θ. ΣΧΙΝΑΣ.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἀφορῶσαι τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου ε. ε. Β. Διατάγματος μετε-
τέθησαν ἐναλλάξ οἱ ἀρχιφύλακες τῶν λοιμοκαθαρητῶν Τήνου
καὶ Μεζάπου.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Φεβρ. ε. ε. Διατάγματος ἀπελύθη τῆς
ὑπηρεσίας ὁ διοικητικὸς ἱατρὸς Ἠλείας μεταδιδοσθείσης τῆς
Διοικήσεως ταύτης εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ διοικητικοῦ ἱατροῦ
Ἀχαΐας.

Διὰ ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου ε. ε. Β. Διατάγματος ὁ Κ.
Ἰωάννης Σανδρόφκος διωρίσθη γραμματεὺς τοῦ ὑγειονομικοῦ
Σύρου ἀντὶ τοῦ Ἀντωνίου Θεοχαροπούλου μετατεθεμένου
ἐκ τῆς γραμματέως εἰς τὸ ὑγειονομικὸν Σκιάθου. ἀντὶ τοῦ Π. Βάμδα
διορισθησομένου εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 2 Μαρτίου ε. ε. Β. Διατάγματος ὁ Ἀντώνιος
Χρηστόπουλος διωρίσθη δημοτικὸς ἀστυνόμος Τεγίας τῆς Διοικήσεως
Μαντινείας.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 10 Μαρτίου ε. ε. Β. Διατάγματος ὁ Κ. Κ.
Καλαμίδας διωρίσθη γραμματεὺς τῆς Διοικήσεως Κολακτρῶν
ἀντὶ τοῦ Ἰω. Οἰκονόμου διορισθησομένου εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν.

Διὰ τὴν ἀπὸ 6 Μαρτίου ε. ε. Β. Διατάγματος διωρίσθη
μαρχὺς Καρπενησίου τῆς Διοικήσεως Εὐρυτανίας ὁ Κ. Λάσκαρης
Μωλατζῆς, δημαρχικοὶ δὲ πάρεδροι οἱ Κ. Γ. Καρανῆς,
Ν. Δ. Χατζακάκης, καὶ Ι. Δ. Μοναστηριώτης.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Μαρτίου ε. ε. Β. Διατάγματος, διωρίσθη
δημαρχικὸς πάρεδρος τοῦ δήμου Φαρῶν τῆς Διοικήσεως
Ἀχαΐας ὁ Εὐστάθιος Σπηλιόπουλος καὶ εἰδικὸς τοῦ χωρίου
τοῦ αὐτοῦ δήμου ὁ Ἀντώνιος Μπάρολας.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Μαρτίου ε. ε. Β. Διατάγματος ὁ Κ. Πέτρος
Γριγοράκης διωρίσθη ἀρχιφύλαξ Ἀγελλείου, ἀντὶ τοῦ Ι. Ν.
Λετοπούλου μετατεθεμένου ὡς τοιοῦτου εἰς τὸ λοιμοκαθαρητικὸν
τῆς Σκιάθου, ἀντὶ τοῦ Γ. Ρεβίδου ἀπολυομένου τῆς ὑπηρεσίας.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 17 Μαρτίου ε. ε. Β. Διατάγματος διωρίσθη
δημοτικὸς εἰσπρακτικὸς τοῦ δήμου Βόλακος τῆς Διοικήσεως
Τριφυλλίας ὁ Κ. Γεώργιος Συνέφης ἀντὶ τοῦ παρατεθέντος
Δημητρίου Δημητρακοπούλου.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 13 Μαρτίου ε. ε. Β. Διατάγματος διωρίσθη
δημαρχικὸς πάρεδρος τοῦ δήμου Πάρνητος νῆς Διοικήσεως
Μαντινείας ὁ Κ. Γ. Ν. Βακαλόπουλος.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 10 Μαρτίου ε. ε. Β. Διατάγματος ὁ Δ.
τῆς Καλαβρύτων Δαριώτης μετατέθη εἰς τὴν Διοίκησιν
Κορινθίας, ὁ δὲ τῆς Κορινθίας Δ. Κυριακίδης εἰς ἐκείνην
τῆς Γόρτυνος καὶ ὁ τῆς Γόρτυνος Α. Δαριώτης εἰς τὴν τῆς
Καλαβρύτων.

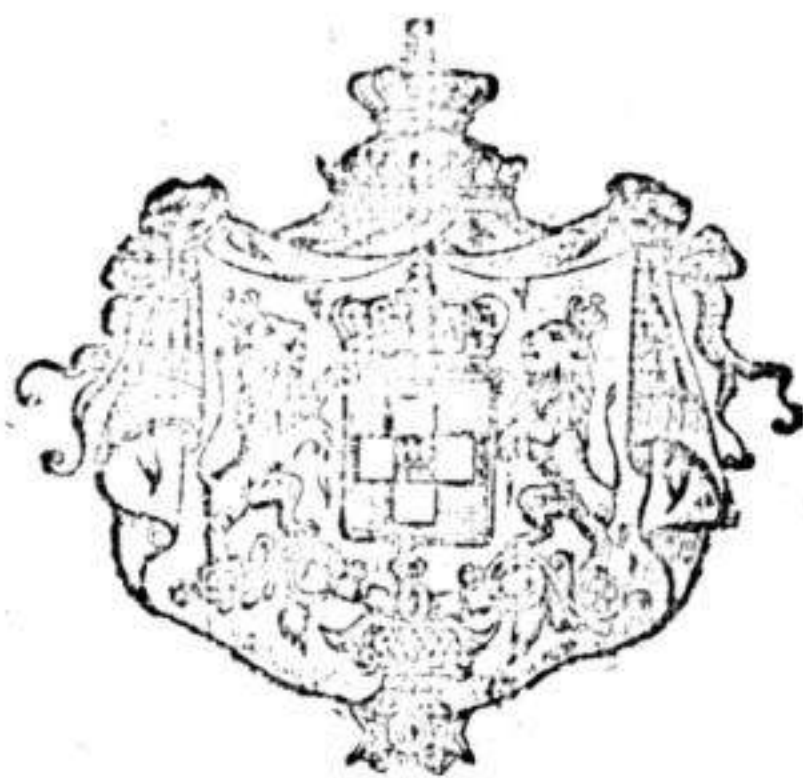
Διὰ τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου ε. ε. Β. Διατάγματος ὁ Κ.
Βιτάλης διωρίσθη ὑπουργικὸς γραμματεὺς α. τάξεως παρ'
ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργείων διὰ τοῦ ἰδίου Διατάγματος
ὁ πάρεδρος Γ. Μεσηνέζης ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 7 Μαρτίου 1845 Β. Διατάγματος ὁ φρονι-
μὸς α. τάξεως Κωνστ. Γλυπηρῆς διωρίσθη ἐπιστάτης τῶν
κλινῶν τοῦ ἐν πόρῳ Ναυσταύθμου, ἀντὶ τοῦ πλοιάρχου γ.
Μάνθου Χ. Ἀνδρίου, μετατεθέντος εἰς τοὺς διαθεσίμους
μέχρι τοῦδε βοηθὸς τοῦ ἐπιστάτου τῶν ἀποθηκῶν Δ. Π.
δῆμος ἀπελύθη τὰς ὑπηρεσίας.

Δι' ἐτέρου Β. Διατάγματος τῆς 12 Μαρτίου ε. ε.
πλοίαρχος Κοσμάς Λαγῆς διωρίσθη ὑπασπιστὴς τοῦ
Πόρου, ἀντὶ τοῦ ὑποπλοιάρχου Ἰω. Μ. Σεβαττοῦ, μετα-
τεθέντος εἰς τοὺς διαθεσίμους.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 24 Μαρτίου Β. Διατάγματος ὁ ὑποπλοίαρχος
Ἰω. Κιβωτὸς διωρίσθη ἐπιστάτης τῆς ἐν Πύλῳ ἀρχαίας
τοῦ σηματοφόρου Α. Σάββα μετατεθέντος εἰς τοὺς διαθεσίμους.

Παρόραμα. — Εἰς τὸν ἀρθ. 5. σελ. 26. § 38 τῆς
γανισμοῦ τῆς Ἑτερίας τῶν Ὁραίων Τεχνῶν, ἀντὶ τῆς
τῆς Ἑτερίας, ἀνάγνωθι τὰ μέλη τῆς Ἑτερίας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 7. 1845. EN ΑΘΗΝΑΙΣ, 1 Απριλίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

1) Περί εκλογής ενόρκων διά τὸ 1845. — 2) Περί ναυταπάτης καὶ περὶ πειρατείας. — Διατάγματα. — 3) Περί διαστήμου τοῦ σταυροῦ τῶν ἀνωτέρων ταξιάρχων ἀπονεμηθέντος εἰς τὸν ὑποστράτηγον καὶ ὑπασπιστὴν τῆς παρὰ τῆς Α. Υ. τοῦ Ἀρχιδουκὸς τοῦ Ὁλτεμβουργ. — 4) Περί προδιδάτμου τοῦ ὑπάρχου Γερκτῆμου Κοκκίνου. — 5) Περί τῆς λήξεως τῆς δεκαετοῦς ἐκμισθώσεως τῆς σμυρίδος Νάξου καὶ περὶ νέας ἐκμισθώσεως αὐτῆς. — 6) Περί τῆς ἀγοραίας τιμῆς τοῦ ἐγχωρίου αἵτου. — Ἀγγελίαι ἀφορῶσαι τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν.

Γ.

2,072.

ΝΟΜΟΣ

Περί εκλογής ενόρκων δια τὸ 1845.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἡμεῖς ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1.

Ἡ ἐκλογή τῶν διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος 1845 δέκα ὑπονόρκων, ἥτις κατὰ τὸ ἄρθρον 41 τοῦ ἀπὸ 1836 Νόμου ἔπρεπε νὰ ἐνεργηθῇ παρὰ τῶν ἐπαρχιαρχικῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος 1844, ἐνεργηθῇ ἤδη παρ' αὐτῶν ἐπὶ τούτῳ καὶ μόνῳ ἔτι· ἐνθα δὲ, μετὰ τὴν λήξιν τῆς τριετοῦς ἐκλογικῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐπαρχιαρχικῶν Νόμου, δὲν ἐνεργηθῇ εἰσέτι ἢ ἐν αὐτῷ ἔτι ἀνανέωσις τοῦ ἡμίσεως τῶν ἐπαρχιαρχικῶν συμβουλίου, θέλουσι συγκαλεσθῇ τὰ μέλη τῆς ληξιάσης ἐκλογικῆς ἐνότητος.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἐκλογή τῶν ὑπονόρκων, πλέον ἑνὸς, τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν παρὰ τοῦ Διοικητοῦ ἐκλογικῆς ἐνότητος, πρὸς τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς ταύτης.

Ἄρθρ. 3.

Διὰ δὲ τὴν ταχέϊαν τοῦ δικαστηρίου τῶν ενόρκων συγκρότησιν θελουσι ληφθῇ κατ' ἐξίρεσιν, διὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους αὐτοῦ σύνοδον οἱ διὰ τὸ παρελθὼν ἔτος ὀνομασθέντες ὑποψήφιοι, ἐξαιρέσει τῶν ἐκπληρωσάντων κατ' αὐτὸ τὸ ἔτος τὰ καθήκοντα ταῦτα.

Ἄρθρ. 4.

Κατὰ τὰ λοιπὰ θέλουσι διετηρηθῇ οἱ τύποι καὶ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1836 περὶ ἐκλογῆς τῶν ενόρκων Νόμου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 29 Μαρτίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Μαρτίου 1845.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ